

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अग्निजःकार्तिकियः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ईषिवान्मनसिक्तवान् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलंकृतं चास्यवरांगभूषणं ॥ प्रविद्धमुर्व्यानिपपातपत्रिभिर्धनं जयेनोत्तमकुण्डलेपिच ॥ ६३ ॥ महाधनं शिल्पिवरैः प्रयत्नतः कृतं यदस्योत्तमवर्मभास्वरं ॥ सुदीर्घकालेन ततोस्य पाण्डवः क्षणेन बाणैर्बद्धा व्यशातयत् ॥ ६४ ॥ सतं विवर्माणमथोत्तमेषुभिः शितैश्चतुर्भिः कुपितः पराभिनत् ॥ स विव्यथेत्यर्थमरिप्रताडितो यथातुरः पित्तकफानिलज्वरैः ॥ ६५ ॥ महाधनुर्मण्डलनिःसृतैः शितैः क्रियाप्रयत्नप्रहितैर्वलेन च ॥ ततः क्षकर्णबहुभिः शरोत्तमैर्विभेदमर्मस्वपि चार्जुनस्त्वरन् ॥ ६६ ॥ दृढाहतः पत्रिभिरुग्रवेगैः पार्थेन कर्णो विविधैः शिताग्रैः ॥ बभौ गिरिगैरिक्कधातुरक्तः क्षरन्प्रपातैरिव रक्तमंभः ॥ ६७ ॥ ततोर्जुनः कर्णमवक्रगैर्नवैः सुवर्णपुंग्वैः सुहृदरयस्मयैः ॥ यमाग्निद्वन्द्वप्रतिमैस्तनांतरपराभिनत्क्रौंचमिवाद्रिमग्निजः ॥ ६८ ॥ ततः शरावापमपास्य सूतजोधनुश्चतश्छक्रशरासनोपमं ॥ ततो रथस्यः समुमोहचरस्खलन् प्रशीर्णमुष्टिः सुभृशहतः प्रभो ॥ ६९ ॥ न चार्जुनस्तं व्यसनेन तदेषिवाग्निहंतुमार्यः पुरुषव्रते स्थितः ॥ ततस्तमिन्द्रावरजः सुसंभ्रमादुवाच किं पाण्डव हे प्रमाद्यसे ॥ ७० ॥ नैवाहितानां सततं विपश्चितः क्षणं प्रतीक्षत्य पिदुर्बलीयसां ॥ विशेषतो रीन्यसनेषु पण्डितो निहत्य धर्मं च यशश्च विदते ॥ ७१ ॥ तदेकवीरं तव चाहितं सदा त्वरस्वकर्णं सहसाभिमादितुं ॥ पुरा समर्थः समुपैतिसूतजोभिधित्वमेनं न मुंचियथा हरिः ॥ ७२ ॥ ततस्तदेवेत्यभिपूज्य सत्वरं जनार्दनं कर्णमविध्यदर्जुनः ॥ शरोत्तमैः सर्वकुहूतमस्त्वरं स्तथा यथा शंखरहापुरावलि ॥ ७३ ॥ साश्वंतु कर्णं सरथं किरीटी समाचिनोद्भारतवत्सदतैः ॥ प्रच्छादयामास दिशश्च बाणैः सर्वप्रयत्नात्तपनीयपुंग्वैः ॥ ७४ ॥ सवत्सदतैः पृथुपीनवक्षाः समाचितः सोधिरथिर्विभाति ॥ सुपुष्पिता शोकपलाशशाल्मलियथाऽचलश्चंदनकाननायुतः ॥ ७५ ॥ शरैः शरीरे बहूभिः समर्पितैर्विभातिकर्णः समरे विशापते ॥ महीरुहराचितसानुकंदरो यथा गिरिद्रः स्फुटकर्णिकारवान् ॥ ७६ ॥ सबाणसंघान् बद्धा व्यवास्तजन् विभातिकर्णः शरजालरश्मिवान् ॥ सलोहितोरक्तगभस्तिमं डलो दिवा करोस्ताभिमुखो यथा तथा ॥ ७७ ॥ बाह्वंतरादाधिरथे विमुक्तान् बाणान्महाहीनि वदीप्यमानान् ॥ व्यध्वंसयन् नर्जुनबाहुमुक्ताः शराः समासाद्य दिशः शिताग्राः ॥ ७८ ॥ ततः सकर्णः समवाप्य धैर्यं बाणान् विमुंचन् कुपिता हि कल्यान् ॥ विव्याध पार्थं दशभिः पृषलैः रुष्णं च षड्भिः कुपिता हि कल्पैः ॥ ७९ ॥ ततः किरीटीभृशमुग्रनिःस्वनं महाशरं सर्पविषानलोपमं ॥ अयस्मयं रौद्रमहास्त्रं भूतं महावेक्षे तु मनामहामतिः ॥ ८० ॥